

BİZ SİZİ BOŞUNA MI YARATTIK

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne tâci ruûsinâ ve tabîbi kulûbinâ ve üsvetine'l-haseneti Muhammedeni'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ.

Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Kur'ân-ı Kerîm'de soru şeklinde bazı âyet-i kerîmeler var. Ama bu sorular çok tüyler ürperten sorular. Mesela okuduğum âyet-i kerîmelerde Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki:

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

*Nahnu halaknâküm felev lâ tusaddikûn.*¹

“Ey kullarım! Sizi ben yarattım, beni tasdik etmeli değil miydiniz?” Ben yarattım, niye inkâr ediyorsunuz? Yaradanınızı tasdik edip,

¹ 56/Vakîâ, 57.

iman edip doğrulamanız gerekmez miydi? Niye peygamberleri inkâr ediyorsunuz, sözlerini yalanlıyorsunuz?

Duhan sûresinde bir âyet-i kerîme var buyuruyor ki:

Bismillâhirrahmânirrahîm.

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

*Efehasibtüm ennemâ halaknâkum abesen ve ennekum ileynâ lâ türce'ûn.*² “Siz ne sandınız? Ben sizi boş yere mi, abes yere mi yarattım sandınız. Tekrar benim huzuruma gelmeyeceğinizi mi sandınız?” Ne sandınız siz?

Efehasibtüm ennemâ halaknâkum abesa. “Boşuna mı yarattım ben sizi? Abes yere mi yarattım? Faydasız lüzumsuz maksatsız hikmetsiz mi yarattım? Siz bana dönüp gelmeyecek misiniz?”

İnfitar sûresinde:

² 23/Mü'minûn, 115.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ. الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوِّيكَ فَعَدَلَكَ. فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ
رَبِّكَ

*Yâ eyyuhe'l-insanu mâ ğarrake bi-rabbike'l-kerîm. Ellezî halakake fesevvâke fe'adelek. Fî-eyyi sûretin mâ şâe rakkebek.*³

Ya eyyuhe'l-insanu mâ ğarrake bi-rabbike'l-kerîm. “Ey insan! Seni Kerîm olan Rabbi'nin güzel kulluğunu yapmaktan, ona inanıp ona ittiba etmekten ne alıkoydu? Ne aldattı, ne kandırdı seni?”

Ellezî halakake fesevvâke fe'adelek. “O seni yaratan, suretini en mükemmel şekilde, kabiliyetlerini en ileri şekilde sana bahşeden, güzel güzel simalar, kabiliyetler ihsan eden Rabbinden seni ne alıkoydu?” Ne aldattı ona kulluk etmekten, ne döndürdü, ne oyaladı seni? Neye takıldın kaldın? Cenabı Mevlâ'ya giden yolda yürümedin de ne aldattı seni?

Ne kadar tüyler ürpertici sorular, müthiş sorular!

³ 82/İnfitar, 6-8.

“Biz sizi boşuna mı yarattık? Ey insanoğlu! Niye aldanıyorsun da güzel kulluk yapmaktan geri duruyorsun. Ey insanoğlu! Ben sizi yarattığıma göre beni tasdik etmeli, benim peygamberlerime tabi olmalı değil miydiniz? Niye böyle yapmıyorsunuz?”

Ne kadar dokunaklı sorular!

Allahu Teâlâ hazretleri cümlemizi yaratanını bilen, yaratanının nimetlerine şükreden, Rabbini zikreden ibadetini *mehma emken* güzel yapmaya çalışan, güzel yapan kullarından eylesin.

a. Vâkıa Süresindeki Üç Çeşit İnsan

Vâkıa sûresinin okuduğum ayetleri üç çeşit insan olduğunu bildiriyor. Bir kısmı çok yüksek, çok mükemmel, çok dindar, çok ileri derecede Allah’a yakın evliyâ kullar...

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ. أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

Ve's-sâbikûne's-sâbikun. Ulâike'l-mukarrabûn.⁴

⁴ 56/Vâkıa, 10-11.

Bir kısmı bu kadar yüksek mertebelere çıkamamış ama gene mü'min, *ashâb-ı yemîn* diye anılıyor.

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

*Ve ashâbü'l-yemîni mâ ashâbu'l-yemîn.*⁵

Onun da cennetlik olduğu, onlarında cennete geleceği anlatılıyor. İki...

Üçüncüsü de *ashâbu's-şimâl*. Dinsizler, imansızlar, sorumsuzlar, olumsuzlar, akılsızlar, *ashâbu's-şimâl*. Bunlar hakkında bildiriliyor ki; hepsinin meziyetleri, sahip olacakları, karşılaşacakları akıbet... Allah tarafından kendilerine nasıl muamele yapılacağı, hepsi anlatılıyor.

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ. فِي سَمُومٍ

وَحَمِيمٍ

*Ve ashâbu's-şimâli mâ ashâbu's-şimâl fî-semûmin ve hamîm.*⁶

“Bunlar yakıcı ateşlerin, yellerin, rüzgârların ve kaynar cehennem sularının içinde

⁵ 56/Vâkıa, 27.

⁶ 56/Vâkıa, 41-42.

olacaklar. Sular fokur fokur kaynayacak, ateşten rüzgârlar, yakıcı rüzgârlar üzerlerine esecek.”

وَضَلَّ مِنْ يَحْمُومٍ

*Ve zıllin min yahmûm.*⁷

“Cehennemın böyle gölgelik yerleri olacak ama öyle güneşten insanın sığındığı zaman “Oh ne kadar ferah yermiş burası, ne kadar püfür püfür esiyor, rahatız.” dediği yerler değil. Orası da ayrıca öyle katranlı, azabın orada da olduğu cehennemın karanlık kısımları...

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

*Lâ bâridin ve lâ kerîm.*⁸ “Böyle serinlik kazandırmıyor, gölge gibi görünüyor ama oraya sığınana serinlik vermiyor.” Halbuki insan güneşten bir gölgeye sığındı mı bir ağacın gölgesine veya bir taşın gölgesine “ohh” der. “Bak burası serin, güzel!” der, memnun olur. *Lâ bâridin.* “Soğuk değil.” *Ve lâ kerîm.* “Güzel evsafı değil, orada da azap var.”

⁷ 56/Vâkıa, 43.

⁸ 56/Vâkıa, 44.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

*Innehum kânû gable zâlike mutrafîn.*⁹

Bu cezaları, bu cehennemde, bu ashâb-ı şimâlin çekmesi neden?

Dünyada iyi kulluk yapmadıklarından. Dünyada halbuki başlarına sonradan böyle şeyler geleceğini de Allah bildirdi. Peygamber gönderdi, kitap indirdi, cehennemin varlığını duyurdu. Kötü insanların azaba çarpılacağını herkes biliyor. Ettiğini bulacağı bir gün olduğunu her insan biliyor, her insana ulaştırıldı bu bilgi, herkese tebliğ edildi. Ama gaflet ettiler, tembellik ettiler inkâr ettiler. Kulakları duydu ama akılları kabul etmedi, gönülleri inkâr etti.

b. Günahların En Büyüğü

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

*Ve kânû yusırrûne ale'l-hıntı'l-azîm.*¹⁰

“O Allah’ı inkâr etmekte, şirkte -küfürde en büyük günah bu, günahların en büyüğü Al-

⁹ 56/Vâkıa, 45.

¹⁰ 56/Vâkıa, 46.

lah'a kâfir olmak, müşrik olmak- en büyük gûnahta ısrar edip durdular.”

Önceden bilgi gittiği halde maalesef dünyada bu bilgileri değerlendiremediler, bu bilgilerin icabı olan vaziyetlerini düzeltme durumuna geçemediler. “Tamam, duydum, o halde hemen tedbirimi alayım.” demediler, tedbir almadılar, kendilerini derleyip toparlamadılar.

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ^{١١}

*Ve kânû yekûlûne e-izâ mitnâ ve künnâ türâben ve izâmen e-innâ meb'ûsûn.*¹¹ “Akıllarına bir türlü sığmadı; toprak olduktan sonra, toprağın içinde etlerimiz çürüdükten sonra, kemiklerimiz ufalandıktan sonra tekrar biz canlanacağız da bir de âhirette yeniden ikinci bir hayata kavuşacaktık.”

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

¹¹ 56/Vâkıa, 47.

*Eve âbaune'l-evvelûn.*¹² “Şu kabirlerin dümdüz olmuş, bizden evvel yaşayan babalarımız da mı, biz de mi tekrar dirileceğiz , canlanacağız.” dediler. “Olmaz böyle şey” demek istediler; soruyorlar soru *istifhâm-ı inkâri*. Hani olmaz böyle bir şey mânasına soruyor.

“Bunlarda mı dirilecek? Dirilmez! Biz mi dirileceğiz toprak olduktan sonra? Kemiklerimiz, etlerimiz çürüdüktan sonra dirilcekmiymiş öyle şey olur mu? Olmaz!” dediler.

Halbuki yeri göğü yaratan Allah, bizi yoktan yaratan Allah, bir tohumdan bir ağaç çıkartan Allah, bir hücreden bir insanı meydana getiren Allah, her şeye kâdir. Bizi yoktan yarattığı gibi var olan bizi ikinci bir hayata geçirmeye de kâdir. Yoktan yarattıktan sonra, varı tekrar diriltmek çok daha kolay bir şey. Yoktan yaratıldığına şaşırılmıyor da insanoğlu...

Gel bakalım, buraya karşıma otur bakalım. Sana sorular soracağım. Ver bakalım cevabını...

¹² 56/Vâkıa, 48.

“Sen kendi kendini, kendin mi yarattın?”

“Yok.”

“Sen doğduğun zaman kendinden haberin var mıydı?”

“Yok.”

“Allah ne kadar güzel, hikmetli usullerle seni yarattı. Hiçbir şeyden haberin yokken seni büyüttü, geliştirdi. Aklın eksik olsa aklını tamamlama imkânın yok. Duyguların, hislerin, duyu organların hatalı olsa düzeltme imkânın yok. Doğuştan kör olsan seni kim görücü insan yapacak? Sağır yaratılsaydın seni kim işiten insan yapacak? Topal olsaydın, sakat doğsaydın seni kim düzelterek?”

Hiçbir şeye imkânın ve kuvvetin gücün ve takatin yoktu ki, seni böyle Allah yarattı. En güzel surette yarattı, en mükemmel meziyetlerle donattı, cihana hâkim oldun. Bir kere sana akıl verdi, verdiği nimetlerin en büyüğü şu kafanın içindeki akıl. Başka hayvanlarda bu yok, başka yaratıklarda yok; var ama yeterli değil.

Sana akıl verdi sen yere göğe tırmanıyorsun. Yerin dibine giriyorsun, denizlerin altını

dolaşıyorsun, dünyadaki bütün mahlûkları aklınla avucunun içinde tutuyorsun. Kafese sokuyorsun. Kimini yiyorsun, kimisine biniyorsun, kimisini avlıyorsun, kimisini kafese koyuyorsun, sergiliyorsun.

Filler senden “illallah” diyor, aslanlar, kaplanlar “illallah” diyor. “Bu insanoğlu denilen mahlûk ne biçim mahluk ya anlamadık” diyor; bizden boyu küçük ama bizi kafese koydu, kamçıyla karşısında oynatıyor, susta durduruyor, ne biçim mahluk?!” diyordur içinden...

Bengal kaplanı üç metre boyundaymış. Buradan duvar kadar. Bir de ayağa kalktığı zaman düşün. Boyundan ayrı elleriyle, ayaklarıyla... Biz ayaklarımızla duruyoruz da boyumuz öyle oluyor. Bizim boyumuz belimizden kalçamızdan yukarısı değil ki... O da ayağa kalktığı zaman belki beş, altı metre oluyor. Koştuğu zaman, atladığı zaman bir pençe vurduğu zaman parçalıyor ama insanoğlu onun da hakkından geliyor. Fiillerinden hakkından geliyor. Üstüne çıkıyor. Elinde değnekle “oraya git, buraya git, şu kütüğü kaldır, şuraya koy” çalıştırıyor. Bu kadar akılla irfan-

la ilimle donatmış; Allah'ın verdiği akılla kâinata sahip.

c. İnsana Verilen Bazı Nimetler

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

*Ve lekad kerremnâ benî Âdeme ve hamelnâhum fi'l-berri ve'l-bahr.*¹³ Allahu Teâlâ hazretleri; “Âdemoğlunu biz böyle yüce mükemmel bir varlık kıldık; yerde, gökte denizde, karada onun seyahatini sağlayacak imkânlar bahşettik.” diyor.

İşte bütün bunlara rağmen, İstikbale ait bilmediği bir âlemi kabul edemiyor. “Olabilir.” diyemiyor. Eğer bu icatlar yapılmadan önce birisi gelseydi de size deseydi;

“Demir havada uçacak, demirin üstüne insanlar binecek, demirin içine insanlar girecek...” deseydi, adamı tımarhaneye tıkarlardı.

“Demir uçar mı? Demir ağır.” derlerdi.

“İnsanoğlu denizin altında dolaşacak, oradaki varlıkları şöyle yapacak, böyle yapacak.” deselerdi;

¹³ 17/İsrâ, 70.

“Olur mu öyle şey? İnsan suyun altına girdi mi boğulur.” derdi.

“Buradan bir konuştuğu zaman dünyanın öbür ucundan duyulacak.” deseydi;

“Olur mu ya insanın sesi bağırdığı zaman şuradan duyuluyor da öteden duyulmuyor” derdi. Bu aletler, cihazlar yapılmadan önce bunlara inanamazdı. Sonra;

“Senin konuşman, senin hareketlerin tespit edilecek, istediği zaman insan aynı şeyi tekrar seyredebilecek” deselerdi;

“Hadi canım öyle şey olur mu?” derdi.

Ama işte televizyon, işte radyo, işte telefon, işte aletler, işte uçaklar, işte gemiler, işte deniz altılar, işte türlü türlü imkânlar... Bunları insanoğlu yaptı.

d. Peygamberimizin (sav) Kudüs Yolculuğu

Peygamber Efendimiz'in Mekke-i Mükerrime'den, Kudüs-ü Şerîf'e gittiğini kâfirler inkâr etti.

Dediler ki; “Olmaz böyle şey! “E ne haber bakalım?” dedi.

Ebû Cehil Peygamber Efendimiz'in yanına yanaştı; "Yeni bir haberler var mı, boyuna gaybdan haberler veriyorsun?"

Peygamber Efendimiz, "Var." dedi.

Ötekisi dalga geçiyor, hain alay etmek istiyor, Peygamber Efendimiz ciddi.

Peygamber Efendimiz'e "Ne haber, yeni haberlerin var mı?" dedi.

"Evet, var." dedi.

Mal bulmuş mağribi gibi "Ee, neymiş yeni haber?" dedi.

"Bu gece Mevla'm beni Mekke-i Mükerrime'den Kudüs-ü Şerîfe götürdü. Oradan da yedi kat semavata çıkardı, cenneti, cehennemi gösterdi, huzûr-u izzetine kabul etti, benimle konuştu." dedi.

"Ne, ne, ne! Sen buradan bir gecede Kudüs'e mi gittin?"

"Evet!"

"Şimdi de gene sabahleyin yanımızdasın öyle mi?"

"Evet!"

“Sen bunları ben insanları çağırırsam kalabalığa da söyler misin? Yoksa sırf ben yalnızım, tek başımayım diye bana mı söylüyorsun?” dedi.

Kâfirin aklı nasıl ters çalışıyor. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* gene gayet ciddi “Herkes söyleyim” dedi.

“Çağırırım mı ahaliyi?”

“Çağır.” dedi.

Hevesle koşa koşa, uça uça herkesi çağırırdı; “Gelin gelin.” dedi. Matrak bir şey var, ilginç bir şey var der gibi. “Gelin gelin, bakın neler söylüyor sizin şu adam.”

Bütün Kureyş’in azınlılarının hepsi Peygamber Efendimiz’in etrafına geldiler.

“Demin bana tek olarak söylediğin şeyi şimdi bunlara da söyle bakalım.” dedi.

Peygamber Efendimiz gayet ciddi, gayet sakın dedi ki:

“Dün gece Mevlâ’m beni Mekke-i Mükerreme’den Kudüs-ü Şerîf’e götürdü. Bir kısa zaman içinde Mekke-i Mükerreme’den Kudüs-ü Şerîf’e götürdü.”

“Ooo...” Bir velvele, bir gulgule, bir itiraz, bir hayret, bir inkâr... Hepsi fokur fokur fokurdadılar, itiraz ettiler. Akılları almadı, itiraz ettiler.

Siz olsanız şimdi itiraz eder misiniz? Bu devrin insanı, buradaki İngilizler itiraz eder mi?

“Etmez.”

Ben nereden geldim buraya?

Amerika’dan geldim. Amerika’dan Avrupa’ya atladım. Orada bir müddet kaldım Almanya’da. Oradan Suudi Arabistan’a atladım, Mekke-i Mükerrreme’de gezdim, oradan Kuala Lumpur’a, Jakarta’ya atladım on gün orada kaldım. Oradan da buraya atladım. Sekiz saat havalarda uçtum, on iki saat havalarda uçtum, uyudum uyandım, havada yemek yedim, yattım, abdest aldım, namaz kıldım, geldim buraya.

Bir kişi çıkıp da “Hadi canım mümkün mü öyle şey?” diyor mu?

Gayet tabii demiyor.

Peygamber Efendimiz’i sıkıştırmaya başladılar. Peygamber Efendimiz Kudüs’e hiç

gitmedi. İki defa Şam tarafına doğru sefer yaptı, her seferinde de Kudüs'e kadar gitmeden geri döndü. Çünkü Üzerinde peygamberlik alametleri vardı.

Birileri ikaz ettiler, dediler ki:

“Bunun üzerinde peygamberlik alametleri var. Başkaları, yahudiler bunu görürse öldürürler gitme oraya, götürme yeğenini dediler, Ebû Tâlib'i geri döndürdüler.

Peygamber Efendimiz, Kudüs'ü bilmiyor, gitmedi. Başladılar sorguya:

“Ee, Mescid-i Aksa nasıl, anlat bakalım. Kaç tane kapısı var, kaç tanesi penceresi var?”

Peygamber Efendimiz diyor ki; “Ben onlara hiç dikkat etmemiştim ki!” Rabbinin davetine giden insan kapıyla pencereyle mi uğraşır. A cahiller hiç mi aklınız yok o kadar heyecanlı, o kadar güzel, o kadar şahane bir ikrâm-ı ilâhiyeye mazhar olan insan kapıyla, pencere sayısıyla mı uğraşır, etrafına mı bakınır.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

Mâ zâğâ'l-besaru ve mâ tağâ.

Peygamber Efendimiz'i Kur'ân-ı Kerîm öyle methediyor:

“Gözü sağa sola sapmadı, aklı başka yere kaymadı.¹⁴ Edeple huzûr-u ilâhiyeye girdi.

“Sıkıldım.” diyor. “Çok üzüldüm çünkü ‘söyle bakalım kaç tane kapısı var, kapısının üstünde ne vardı, bahçesinin önünde ne vardı?’ bildikleri şeyleri soruyorlar.”

O zaman Allahu Teâlâ hazretleri Peygamber Efendimiz'in gözünün önünden perdeleri kaldırmış Mescid-i Aksâ'yı gözünün önüne getirmiş, aynen böyle bakıyor görüyor.

“Ne dediniz?”

“Kapısında ne var?”

“Şu var.”

“Kaç tane penceresi var mı? dediniz.”

“Bir, iki, üç, dört, beş, yedi, dokuz. Şu kadar penceresi var.”

“Boyu ne kadar, eni ne kadar mı? dediniz.”

¹⁴ 53/ Necm, 17.

“Şöyle.”

“Rengi nasıl mı? dediniz.”

“Böyle.”

Hepsini söyledi. Şaşırdılar, afalladılar, şapa oturdular.

Şapa oturmak ne demek?

Kızıldeniz’de mercanlar var, şaplar var. Bazı yerlerde suyun altında epeyce yükselmiş, birikmiş. Gemi giderken ona takıldı mı oturuyor. Su sanıyor ama altında şap var, gemi şapa oturuyor. Tabi gidemiyor batıyor.

Şapa oturdular.

Sonra, “Başka alametlerin var mı?”

“Var.” dedi.

“Yolda sizin bir kervanınıza rastladım, develeri şöyle, sayısı böyle, şu taraftan geliyorlar, şu mesafedeler şimdiye şuraya varmışlardır.”

Hemen bazıları koştu. Oraya tıpış tıpış, patır kütür uzaktan baktılar, gelecek mi? Mekke’ye gelecek öyle bir kervan [var mı?]

Peygamber Efendimiz, geceden gördü, “sabaha gelir” diyor. Hemen gittiler dediği doğru mu diye “yok yok yok” derken kervan göründü. Tamam, Efendimiz’in dediği çıktı.

Başka...

Peygamber Efendimiz;

“O kervanlardan birisinde kervandaki develerden birisinden tulumun ağzını açtım şu içtim.” dedi.

Suiçmiş yolda. Allah içirtiyor, suya muhtaç değil ama delil olsun diye demek ki “su içtim” dedi.

“Su azaldı, isterseniz sorun.” dedi.

Gelenler dediler;

“Hakikaten su kıttı, ölçülü kullanıyorduk. Su kabımızın birindeki su azaldı, nasıl azaldığını da anlayamadık, ağzı da kapalıydı.”

Sonra; “Başka delilin var mı?”

“Var. Kervan devesini kaybetmiş bulamıyor, kum tepeleri arasında kaybolmuş, ben yukardan gördüğüm için seslendim; ‘deveniz şurada’ gittiler, deveyi buldular.

Kervancılara sordular... “Evet, bir ses duyduk ‘deveniz şurada’ dedi, biz de o tarafa gittik devemizi bulduk” dediler.

Deliller... Bak, Allah inkârcıları mahcup etmek için olan şeyleri bildiriyor.

Bunları niçin anlattım?

Hatırlayalım. Miracı o zamanın Mekke’nin kâfirleri, müşrikleri kabul edemediler. Ama biz bugün değil Mekke-i Mükerreme’den Kudüs’e, biz şimdi kıtalardan öteye gidiyoruz, insanoğlunun yaptığı aletle ve bu işi garipse-miyoruz. Radyo ile televizyonla ben burada konuşuyorum, İstanbul’dan vaazımı dinliyor-lar, tekrar dinliyorlar, tekrar dinliyorlar, tek-rar dinliyorlar. Burada gündüz, orada gece; burada yaz, orada kış; burada tarih bir gün sonra, onlarda bir gün önce, her şey farklı. Eski insanlara söyleseydin anlamazlardı.

“Yaz olan bir yerden, kış olan bir yere konuşma yaptım. Ben gündüzde konuştum onlar gecede dinlediler.”

“Aynı anda mı?

“Aynı anda.”

“Hadi oradan ya. Şuna bak herhalde şunun kafasında bir şey var. Bu gündüz konuşma yapmış aynı zamanda öbür tarafta dinleyenler gecedelermiş, gece dinlemişler.”

Burada gündüz olduğu zaman orada gece değil mi?

Biz şimdi anlıyoruz. Anlamayanı anlamıyorum. Ben uçakta iftar ettim, güneş battı böyle gözümün önünde iftar ettim. Ondan sonra Berlin’e gittik. Güneş batmıştı havada, orucumu bozmuştum, iftar etmiştim. Berlin’e giderken baktım güneş karşımda.

Neden?

Berlin’de güneş 10 da, 10’u geçerek batıyor, ben Münih’ten çıkmıştım orada güneş erken batıyor. Dünyanın burasından güneş görünmüyor ama bu tarafına geldiğin zaman görünüyor. Bunu insanlara anlatsan anlamaz.

“Sen iftar ettin güneş battıktan sonra ondan sonra güneş tekrar karşıdan mı çıktı?”

“Evet, çıktı. İşte şu gözlerimle gördüm.”

Anlamaz... Onun için bu kâfirler anlamadığı şeyi inkâr ediyor. Anlamadığı, bilmediği istikbaldeki şeyi inkâr etmek akıllı işi değil-

dir. İleride çünkü olacak. Allah “ileride olacak” diyor.

e. Kafirler Anlamadığı Şeyi İnkâr Ediyor

İkinci âlem, ikinci hayat olacak. Âhîret, “ikinci” demek. “İleride böyle böyle olacak...” diyor. Şimdiden kabul edemiyorlar. Biz kabul ediyoruz, ben gün gibi aşikâr hiç tereddütsüz kabul ediyorum. Siz de kabul ediyorsunuz.

“Ne varmış bunda? Aykırı bir şey yok.” Onlar cehenneme atıldığı zaman akılları başlarına gelecekler. Cehenneme atıldığı zaman diyecekler ki:

لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ .
فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ

*Lev kunnâ nesme’u ev ne’kîlu mâ künnâ fî eshâbi’s-se’îr. Fa’terafû bi-zenbihim.*¹⁵

“Ah ah ah şu kafa, ah şu kafa! Keşke o zaman dinleseydik. Peygamberlerin sözlerini keşke kabul etseydik de şu cehennemde ol-

¹⁵ 67/Mülk, 10-11.

masaydık. O zaman günahlarını itiraf edecekler.”

Allah azabı gösterdiği zaman onlara diyecek ki:

أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ

*Eleyse hâzâ bi'l-hakkı.*¹⁶ “Cennet yok, cehennem yok diye hani siz inkâr ediyordunuz.”

Cehennem hak mıymış?

“Hadi bakalım şimdi de hak değil de, hadi şimdi de inkâr et bakalım.” Cayır cayır yanarken inkâr edecek halleri kalmıyor.

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ . أَوَابًا وَّنَا الْأَوَّلُونَ
لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ . ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا
الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ . لَا تَكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ

E-ve âbâunâ'l-evvelûn. Kul inne'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Le-mecmûûne ilâ mîkâti yevmin ma'lûmin. Summe innekum eyyuhâ'd-

¹⁶ 27/En'am, 30.

*dâllûne'l-mukezzibûn. Le-âkilûne min şecerin min zakkûmîn.*¹⁷

“Ey Resûlüm onlara de ki:” “Önceki insanlar da sonra ki insanlar da, âhirette, o mahşer yerinde, o mâlum günde hepsi Arafat meydanında toplanacaklar.

Söyle onlara:

“Sonra onlara de ki: Ey delalete düşmüş, sapıtmış olan, ey inkarcı yalancı, bizi yalancılıkla itham eden yalanlayıcılar! Cehenneme tıkılacaksınız, o zakkum ağacından, tıkınacaksınız, yiyeceksiniz cehenneme tıkılacaksınız. Zakkum ağacından tıkınacaksınız, yiyeceksiniz.”

f. Cehennemdekilerin Durumu

Zakkum ağacı nasıl bir ağaç?

Cehennemin ağacı, cehennemin meyveleri olan, şeytan kafası gibi meyveleri olan bir ağacı.

Peygamber Efendimiz; “Zakkumun bir damlası dünyanın koca okyanuslarına damlasaydı hepsini zehir gibi acı ederdi.” diyor.

¹⁷ 56/Vâkıa, 48-52.

Pasifik Okyanusu, Hint Okyanusu, Atlas Okyanusu, Kuzey Denizi, Güney Denizi bilmem ne, Akdeniz vesaire...

Bir damla zakkum damlasaydı, dünyanın denizlerinin hepsini zehir ederdi, acı ederdi.

Sabah akşam, gıdası zakkum olan cehennemde azap çeken kâfirin sabah akşam yiyeceği zakkum.

“Zakkum ağacının o zehirli meyvelerinden orada azap olsun diye size yedirilecek.” O zaman karınları kaynayacak, içleri perişan olacak, zehirden çok fena halde yanacaklar. İçmek için su arayacaklar; “Yanıyor, eyvah! su getir...”

Cehennemin *hamîm* denilen kaynar irinli şeylerini içecekler, o da ayrıca yakacak. Karınlarının susuzluğunu gidermeyecek. Böyle azap görecekler.

Allahu Teâlâ hazretleri “Sizi Biz yarattık, keşke Biz’i tasdik edeydiniz. Bak işte böyle şeyler olacak, o zaman anlayacaksınız ama keşke o duruma düşmeden dünyada iken anlasaydınız.” diyor, ikaz ediyor.

Bunlar okuduğum âyet-i kerîmelerin son bölümü. Baş tarafında Allah'ın sevgili, mukarreb, yakın kullarının mükâfatları anlatılıyor, orta tarafında ashâb-ı yemînin mükâfatları anlatılıyor, son tarafında da kâfirlerin azabı böyle anlatılıyor.

Allah bizi cehenneme düşmekten korusun. Cehenneme düşmeden, azabına uğramadan, kahrına gazabına mâruz kalmadan, cennete girenlerden, cemâlini görenlerden, nimetlere erenlerden eylesin.

Mü'min kul olarak yaşıyoruz, kalbimizde şu iman cevherini, mücevherini, hırsızlara kaptırmamayı nasip eylesin. İmanlı yaşıyoruz imanlı ölmeyi nasip etsin. Doğru hal üzere, doğru yol üzere abdestliyken, oruçluyken, hak yoldayken, iyi niyetliyken, iyi işler yapmaya giderken Allah ruhumuzu teslim alsın, bizi cennet ile cemâliyle müşerref eylesin.

Şu dâr-ı dünyânın dalgalı, çalkantılı dünyanın zorlu imtihanlarını başarmayı nasip eylesin. Bizi şaşırarlardan, sapıtanlardan, şeytana uyanlardan, nefse uyanlardan, günaha dalanlardan, küfre, şirke bulaşanlardan etmesin. Ayağımızı kaydırmamasın, izzetten

sonra zillete uğratmasın, imandan sonra küfre düşürmesin.

Kabulden sonra kapısından kovduğu, edepsiz kullarından olmaktan Allah'a sığınırız. Bizi de çoluk çocuklarımızı da kıyamete kadar sevdiği kullar eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

